

XXV Jornada d'Agricultura
Universitat Catalana d'Estiu 2010
Prada de Conflent

«El cultiu dels transgènics a Catalunya»

Enric Melé

Exinvestigador de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries (IRTA)

President de la Societat Espanyola de Cultiu *in Vitro*

El cultiu de plantes transgèniques ha augmentat cada any d'una manera constant des de l'any 1996, quan es van alliberar les primeres varietats transgèniques. Actualment, la superfície mundial supera els cent trenta milions d'hectàrees (quaranta vegades l'àrea total de Catalunya). Els Estats Units, el Canadà, el Brasil i l'Argentina són els primers en extensió, i els segueixen l'Índia i la Xina.

Europa no ha seguit aquesta tendència i la producció de transgènics és molt petita, a causa, sobretot, de la forta oposició dels grups contraris a aquesta tecnologia. Paradoxalment, però, Europa és una importadora neta de productes transgènics i la major part dels pinsos amb què s'alimenta el bestiar ho són. A Espanya, hi ha diverses regions on la plaga del barrinador del blat de moro té una incidència important, les varietats transgèniques han estat adoptades en gran manera per la pagesia i es planten al costat dels camps convencionals.

Aprofitant aquesta coexistència *de facto*, els investigadors de l'IRTA han fet una sèrie de treballs per a avaluar, directament en les zones estudiades, el grau de barreja en les collites i les causes i els factors que la produeixen.

Durant aquests últims set anys, s'han dissenyat diversos assaigs per a avaluar l'efecte del vent, de les barreres físiques, de la sincronització de les floracions, etcètera, però la part més rellevant ha estat el seguiment detallat any rere any d'una zona de quatre-centes hectàrees al Baix Empordà, on s'ha estudiat el flux genètic produït en les condicions reals del camp, d'acord amb les decisions que lliurement han pres els mateixos agricultors de la zona. Els resultats obtinguts demostren que la coexistència és possible amb una reglamentació adequada.

Tots aquests estudis s'han fet amb fons públics de la Generalitat de Catalunya, del Ministeri i de la Unió Europea, amb la finalitat de tenir el màxim coneixement dels factors que intervenen en la dispersió del pol·len i poder, així, fixar bases científiques fiables que permetin a l'Administració establir una reglamentació adaptada i eficaç.